

opusdei.org

Dagcenter for svage ældre i Rom

At hjælpe andre er en forpligtelse som tvinger os til at gå fra ord til handling. De ansvarlige for det biomedicinske universitetscenter i Rom, som er en af Opus Deis organisationer, og filmskuespilleren Alberto Sordi delte ønsket om at hjælpe de gamle i byen. På den måde opstod CESA.

11.11.2008

Et blad trykt i farver, en teatertrup, et skrædderværksted, kulturelle udflugter, ture i naturen, sommerferier; en dejlig atmosfære, en gruppe venner, en lejlighed til at arbejde i grupper.

Dette er blot nogle af eksemplerne på hvad der tilbydes i Dagcenteret for svage ældre i Trigora; men især – og det er det vigtigste – er det et sted, hvor der sættes pris på den ældre og hvor vedkommende kan få hjælp til at fortsætte med at udvikle sig som person.

Ruggero, Ennio og Adriano byggede centeret sammen med nogle venner fra Alberto Sordi foreningen i 2002. I dets opståen finder vi ønsket om at hjælpe en skare af ældre personer, som ikke længere kan klare sig helt med egen hjælp.

Ofte kan de ældre, på grund af det accelererede liv vi lever i den vestlige verden, ikke få den nødvendige

opmærksomhed de behøver fra deres familier; det er heller ikke sjældent at de økonomiske, de bistandsmæssige eller organisatoriske problemer, som plejer at dukke op i sådanne situationer, fører til, at man glemmer, at den ældre først og fremmest er en svagelig person der har brug for hjælp.

Som følge deraf føler mange ældre sig ensomme og hjælpeløse, de lever fastlåst i en verden af bekymringer, de føler sig usikre på kærligheden fra andre og på økonomien og ser på fremtiden med frygt og uden nogen form for forhåbninger.

I år 2001 startede det Biomedicinske universitetscenter i Rom , – en af Opus Deis samarbejdsprojekter – i Trigora programmet CESA (står for: Center for Ældres sundhed, indviet til lægehjælp og forskning af ældres sygdomme.

Ved siden af den rent sundhedsmæssige service i disse lokaler blev der også udviklet et arbejde af social karakter.

Foreningen Alberto Sordi skabte et dagscenter for svagelige ældre som svar på et ønske fra den italienske skuespiller, som har givet navn til foreningen og som var giveren af det stykke land, som CESA blev bygget på.

Ingen vil betvivle at det betaler sig at investere i uddannelse for børn, unge og voksne. I dagscenteret er man gået et skridt videre og har satset på uddannelse for ældre, der stadig har adskillige muligheder og som fortsat kan udvikle sig som personer.

Det primære formål er at hjælpe med at vedligeholde – og om muligt at genvinde og styrke – de psykologiske og fysiske færdigheder, for at den ældre alt efter sine muligheder kan

leve et aktivt og tilfredsstillende liv. Dybest set drejer det sig om at de ældre kan opnå at få deres værdighed tilbage, at de føler sig nyttige og lever lykkelige.

Mange undersøgelser har vist, at når man mister de mentale evner, er det ikke så meget på grund af den fremskredne alder som på grund af manglen på motion, på intellektuelle stimuli og på et socialt liv. Derfor organiserer man aktiviteter, og gennem det at gøre noget, kommer personens evner i bevægelse. Det drejer sig om varierede aktiviteter som udvikles i en gruppe.

Der bliver lagt vægt på det at gøre noget aktivt, og man søger at alle kan være med, ikke at de sidder og ser på. Aktiviteterne er ikke et mål i sig selv, og man organiserer dem heller ikke for at få tiden til at gå; målet er at være medvirkende til udviklingen af alle en persons dimensioner: de

åndelige, de omgangs- og følelsesæssige, de intelktuelle og de kropslige.

”Efter lang tid har min mor fået lyst til at gå til frisøren igen. Indtil for blot et år siden læste jeg digte op for min bedstefar... Nu er det mig der lytter til ham, når han reciterer dem.” Vi hører ofte sådanne og lignende udsagn fra familiemedlemmer til ældre som kommer på centeret. Det er et fænomen som viser sig igen og igen: efter en tid får mange igen lyst til at leve. I starten kommer man tre gange om ugen på centeret; men hvis den ældre ønsker det, kan det udvides til fem dage om ugen. Man er aldrig med på centeret mindre end tre måneder, hvilket er en minimumstid for at komme ind i atmosfæren og få noget ud af det.

En almindelig dag går på følgende måde: Omkring kl. 9:30 ankommer

de busser som har hentet de ældre i deres hjem. Den første aktivitet, som varer en time er en nyhedsorientering. En ordstyrer præsenterer de vigtigste hændelser, som findes i dagens aviser og lægger op til en debat, idet han opfordrer folk til at deltage. På denne måde bekæmper man den selvisolation som den ældre har hang til.

Derefter kan de, der ønsker det, få en smule let gymnastik før de starter på værkstederne. Man kan vælge mellem snedkerværksted, skrædderværksted og computerfærdigheder, dekoration... I alle disse aktiviteter er der en gruppe frivillige, som arbejder med dem og som forsøger at alle gør sig umage med arbejdet. Værkstederne hjælper med til at genvinde følelsen af at være nyttig og lader dem nyde tilfredsstillelsen af et godt udført arbejde. Mange af de ting som laves sælges senere på et marked der

organiseres af centeret, og med alle kostumerne som sys på skrædderværkstedet organiseres hvert år en kostumekonkurrence.

Maden tilberedes i fællesskab af alle både de ældre og de frivillige. Man prøver at skabe en familie atmosfære for at de ældre skal føle sig tilpas. Bagefter er der hyggesnak og om eftermiddagen begynder aktiviteterne påny. Foruden de værksteder som allerede er nævnt, kan man den sidste time komme med i to favoritværksteder: et redaktionsværksted og et teaterværksted.

Foreningen redigerer et blad med navnet "Sotto il sole di Roma", og redaktionen udføres af de ældre under ledelse af en ekspert. Det trykkes i farver og indeholder interviews og artikler som beskriver centerets aktiviteter. Bladet er

medvirkende til at de ældre genvinder deres image i familien.

Teatret begyndte med opførelsen af nogle kortere komiske scener, for derefter at gå over til hele værker. Denne aktivitet har meget gavnlige effekter: den får hukommelsen til at arbejde, den overvinder tendensen til tilbagetrukkethed og forpligter til at vise sig offentligt. Man forbereder hvert stykke seks eller syv måneder, og i størstedelen af tiden får teatret de andre aktivitetsværksteder til at arbejde omkring stykket: i snedkerværkstedet tilværker man dekorationerne, i skrædderværkstedet kostumerne..."Truppen af ex-unge". Som de kaldes, har organiseret adskillige forestillinger: for eksempel har de spillet for ældre i forskellige andre sociale centre.

I løbet af året laver man mange andre aktiviteter. Oplev din by, er et

program med kulturelle ture i Rom og dens omgivelser, museumsbesøg...; Gartneriet tiltrækker de ældre, som elsker naturen og planterne; musikværkstedet har indspillet to radiokoncerter på en cd, som nu cirkulerer blandt et større publikum; i de sidste to år har en stor gruppe ældre tilbragt 15 dages ferie i Cianciano, der er en lille by med varme kilder. Desuden er der de fire traditionelle fester om året: efterårsfesten for de frivillige, vinterfesten der er et karneval for de gamle, forårsfesten som er for familierne, og sommerfesten som fejres på centerets årsfest for alle.

Som nævnt i begyndelsen af artiklen er centrets vigtigste aktivitet ikke af medicinsk karakter, men da centeret prøver at se på hele personen, og på grund af den snævre forbindelse der eksisterer mellem krop og sjæl, har alle disse aktiviteter haft en positiv

indflydelse på helbredet. For nylig kom der en læge på besøg i Trigora. To af hans patienter var begyndt på Dagcenteret for svagelige ældre, og efter at have set den forandring de havde undergået både psykisk og fysisk, ville han gerne se det personligt. Han blev så begejstret over alt, hvad han så, så først opmuntrede han sin egen mor til at gå ind i aktivitetsprogrammet. Derefter sendte han centrets program til sognet, hvor en gruppe frivillige nu er begyndt at organisere aktiviteter for ældre tre formiddage om ugen.

En præst fra centeret fejrer messe i kapellet to dage om ugen og tager sig af sjælesorgen for de personer, som ønsker det. Mange ældre er igen begyndt at dyrke deres tro, efter at de er kommet ind i Trigora. For foreningens frivillige har denne aktivitet sat gang i deres eget trosliv som kristne, og der er allerede

adskillige, som er med i et kursus kaldet Cirkel for medarbejdere.

De personer som arbejder i foreningen er overbeviste om, at efterhånden som gennemsnitslevealderen går op, og samfundet vil have flere ældre, er de ved at åbne op for et terræn af livsvigtig betydning, hvor der stadig er meget at gøre. De regionale og lokale styrelser er ved at starte en lignende slags centre og det er et vældig godt tidspunkt til at udveksle erfaringer på.

Idet man prøver at følge de retningslinier som pave Johannes Paul II nedlagde i sit brev til de gamle i 1999, er man nu ved at samle troslæresætninger sammen, som kan hjælpe til at forstå alderdommen som endnu en etape i en persons udvikling. Netop nu er man gået igang med et forskningsprojekt i samarbejde med den antropologiske

afdeling på det pavelige universitet "Santa Cruz" og afdelingen for bioetik på det Bio-medicinske universitetscenter, hvor man forsøger at samle de teoretiske og praktiske aspekter sammen.

Det, som vi her har berettet om, er kun begyndelsen på et arbejde, som lægger et enormt stort panorama frem. For kort tid siden døde moderen til en af foreningens frivillige, som begyndte at arbejde i centeret for at være sammen med hende. Selv om hendes mor ikke er der mere, har den person besluttet at fortsætte med at hjælpe. Hændelser som denne bevidner at dette arbejde er med til at bygge et mere humant samfund op.

.....

dagcenter-for-svage-ldre-i-rom/
(28.03.2025)